

☐ ***Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyev beynəlxalq iqtisadi əlaqələr prosesində milli maraqların və milli təhlükəsizliyin təmin olunmasının vacibliyini dəfələri b vurğulamış, bu mühüm məsələnin müasir Azərbaycan dövlətinin strateji məqsədlərindən biri olduğunu qeyd etmişdir. Milli iqtisadiyyatın əsas sektorları üzrə Strateji Yol xəritələrində göstərilədiyi kimi, Azərbaycanda davamlı iqtisadi inkişaf əsasında iqtisadiyyatın rəqabətqabiliyyətliliyi, inklüzivliyi və sosial rifahın daha da artırılması istiqamətində ciddi addımlar atılır. Qlobal çağırışlara cavab verərək investisiyaların cəlbi, azad rəqabət mühiti, bazarlara çıxış və insan kapitalının inkişafı ölkəmizin dünya iqtisadiyyatında mövqeyini daha da gücləndirir.***

Dünya dövlətlərinin təcrübəsi göstərir ki, mürəkkəb və ziddiyyətli qloballaşma prosesləri ümumdünya miqyasında olduğu kimi, milli səviyyədə də tənzimlənməni, beynəlxalq iqtisadi əlaqələr prosesinin onun tələblərinə uyğun şəkildə idarə olunmasını tələb edir. Bu proseslər milli dövlətlər qarşısında keyfiyyətcə yeni vəzifələr qoyur. Qloballaşma inkişaf səviyyəsindən asılı olma-yaraq milli iqtisadi sistemləri qlobal səviyyədə fəaliyyət göstərən “oyunçuları” sərt rəqabət mübarizəsinə cəlb edir. Ona görə də milli iqtisadiyyatın qlobal mühitə itkisiz və səmərəli uyğunlaşdırılması bu gün milli dövlətlər qarşısında duran və həyati əhəmiyyət kəsb edən məsələdir. Milli iqtisadiyyatın getdikcə daha çox meqacəmiyyətin tərkib hissəsinə çevrilməsi bu funksiyanın əhəmiyyətini daha da artırır.

Zaman tələb edir ki, dövlətlər adət etdiyimiz makro və mikro-iqtisadi tənzimləmələrlə yanaşı, beynəlxalq əmtəə, xidmət, kapital və işçi qüvvəsi axınlarına müdaxilə etmək, proqnozlaşdırmaq və istiqamətləndirmək kimi çox mühüm funksiyaları da yerinə yetirsinlər. Ənənəvi dövlətlər qloballaşma şəraitində iki cəhbədə– ölkənin daxili problemləri ilə və nəzarətdənçıxma təhlükəsi doğuran transmilli qüvvələrlə mübarizə aparmağa məcburdur.

Milli dövlətlər transmilli qüvvələri vergiqoyma, iqtisadiyyatın tənzimlənməsi, iqtisadi təhlükəsizliyin təmin edilməsi məsələlərində öz nəzarətinə tabe etməyə çalışırlar. Ümumiyyətlə, qloballaşma prosesində beynəlxalq əmək bölgüsünün üstünlükləri inkişaf etmiş sənaye ölkələri üçün daha faydalıdır. Buna baxmayaraq, transformasiya prosesini keçirən ölkələr bu proseslərdə iştirak etməyə həm məcburdur, həm də belə iştirakda çox maraqlıdır. Çünki artıq bir aksioma kimi qəbul edilir ki, müasir şəraitdə hər hansı bir dövlətin dünya bazarından təcrid olunması, onun iqtisadi inkişafının son nəticədə geriləməsi deməkdir.

Lakin bəşər tarixinin yeni mərhələsində bir çox iqtisadi proseslərin qlobal mahiyyəti ilə onların milli dövlətlər çərçivəsində tənzimlənməsi arasında kəskin ziddiyyət özünü göstərir. Bu isə səmərəli dövlətlərustü tənzimlənmə mexanizminin yaradılmasını tələb edir. Çünki dövlətlər qloballaşma prosesinə müxtəlif dərəcələrdə qoşulmuşdur,

onların “çəkiləri” müxtəlif, əldə etdikləri faydalar isə fərqlidir. Qloballaşma prosesində maraqlar ziddiyyətlidir. Xarici satış bazarlarına, maliyyə mənbələrinə, texnoloji və idarəetmədə mövcud olan yeniliklərə çıxış imkanları bütün dövlətlərdə eyni deyildir. Ən güclü dövlətlər bunlardan daha çox, zəiflər isə az faydalanır, bəzən isə ziyanə düşür. Məsələn, zəngin təbii sərvətlərə malik olan bir sıra Afrika, Asiya və digər ölkələrin əhalisinin kasıblıq həddində yaşadığının şahidiyik.

Dünya dövlətlərinin təcrübəsi onu da göstərir ki, milli bazarların müasir şəraitdə xarici təsirlərə həssaslığı (xüsusən böhran dövründə) sürətlə artmışdır. Qloballaşmanın dərinləşməsi inkişaf etməkdə olan və keçid iqtisadiyyatı ölkələrində iqtisadiyyatın idarə olunmasında milli dövlətlərin vəziyyətlərinin pisləşməsinə səbəb olur. Bu prosesdə zəngin və kasıb ölkələr arasında mövcud olan uçurum daha da dərinləşir, inkişaf etməmiş Cənub ölkələrində yüz milyonlarla insan informasiya inqilabının bəhrələrindən istifadə edərək qüdrətli Şimalın firavan həyatını kənardan seyr etməli olur.

İşçi qüvvəsi bazarının liberallaşdırılması sahəsində məhdudiyətlərin saxlanması da bu ölkələr üçün ciddi nəticələr doğurur. Əslində, yalnız nadir yüksək ixtisaslı mütəxəssislər üçün bu məhdudiyətlər aradan qaldırılmışdır ki, bu da “beyin axını”na səbəb olur. Nəticədə kasıb Cənubda texnoloji gerilik, ümidsizlik və məyusluq sürətlə artmış, ekstreimizm və terrorizmə dalğaları özünü daha qabarıq göstərmişdir. Bəzi alimlər haqlı olaraq 11 sentyabr hadisələrini bir növ bu dərin kontrastın məhsulu kimi dəyərləndirirlər. Ona görə də qloballaşmanın bəhrələrinin ölkələr arasında qeyri-bərabər bölgüsünün azaldılması və qlobal qütbləşmənin qarşısının alınması yalnız kasıb Cənubun deyil, eyni zamanda, bütün dünya birliyinin həll etməli olduğu mühüm problemdir.

Milli dövzlətlərin qlobal ierarxiyada mövqeyi onun dünya bazarındakı rəqabət gücü ilə müəyyən edilir. Lakin bu rəqabət ilə onların milli dövlətlər, xüsusən gənc ölkələr üçün qeyri-bərabərdir. Onlar qlobal iqtisadimaliyyə mühitində inkişaf etmiş dövlətlərin nəzarəti altında olan böyük inhisarlar ilə qarşı-qarşıya qalırlar. Bu nəhəng inhisarlara transmilli şirkətlərin texnologiya sahəsində olan inhisarçılığını,

dünya maliyyə bazarlarında nəzarətini, nəqliyyat sahəsində inhisarçılığını aid etmək olar. Qlobal prosesləri tənzimləyən beynəlxalq iqtisadi və maliyyə təşkilatlarının da onların nəzarəti altında olması mühüm amildir.

Qlobal texnoloji piramidanın zirvəsinə gedən yol çoxpilləlidir. Ayrı-ayrı ölkə qrupları özünün iqtisadi və sosial-mədəni səviyyəsini yüksəltməklə və zəngin Şimaldan öz fərqlərini azaltmaqla bu zirvəyə doğru

irəliləyirlər. Təbiidir ki, ayrı-ayrı ölkələr bu pillələrdən müxtəlif dərəcədə istifadə edirlər. Cənubi Koreya, Tayvan, Honkonq, Sinqapur, Vyetnam müasir dünya iqtisadi sisteminə uğurla qoşulmuşlar və artıq 80-ci illərdə adambaşına ÜDM istehsalının artım sürətinə görə Şimal ölkələrini iki dəfə ötüb keçmişlər. Ötən əsrin 90-cı illərində həmin qrupa Hindistan, Çili, Şrilanka, Dominikan Respublikası, Yamayka və digər ölkələr əlavə olundular. Bu ölkələrdə adambaşına ÜDM istehsalı öz sürətinə görə dünyanın lider dövlətlərini 1,5–2 dəfə üstələdi. Üçüncü qrupda eyni göstərici 1–1, 5 dəfə təşkil edir. Dördüncü qrup ölkələr inkişaf etməkdə olan ölkələrdir ki, orada adambaşına ÜDM istehsalı inkişaf etmiş ölkələrə nisbətən zəifdir. Axırıncı qrupa edərək qüdrətli Şimalın firavan həyatını kənardan seyr etməli olur.

Qloballaşma şəraitində məhsulların getdikcə daha çox hissəsi milli sərhədlərdən kənara çıxır və özünü daha tutumlu bazarlar axtırır. Bu zaman iqtisadi səmərəliliyin əsas meyarı kimi dünya qiymətləri ilə satılan məhsulun istehsalçı (ixracatçı) üçün rentabelligini təmin edən istehsal xərclərinin səviyyəsidir. Müstəqil istehsalçıların məhsulları ona mənfəət gətirirsə, onlar dünya bazarlarına çıxırlar. İdxalatçılar da əməliyyatların xüsusiyyətlərini nəzərə alaraq eyni qaydada hərəkət edirlər.

26 il müstəqillk yolu ilə inamla irəliləyən Azərbaycan MDB ölkələri arasında inkişaf etmiş cəmiyyətə doğru daha böyük addımlar atmışdır. Dünya dövlətlərinin çoxuna nümunə olan bu uğurlu fəaliyyət ölkəmizin milli maraqlarının qorunması sahəsində gördüyü irimiqyaslı işlərin nəticəsidir. Tədqiqatlar əyani şəkildə göstərir ki, milli dövzlətlərin indiki mürəkkəb şəraitdə də milli çərçivədə proseslərə təsir etmə imkanları yüksəkdir. Müasir iqtisadiyyatda dövlətin tənzimləyici rolu artmışdır.

Tənzimləmə tədbirləri ətraf mühitin qorunması, maliyyə sektoru və inhisarların fəaliyyətini əhatə edir. Dövlətin rolu ölkə iqtisadiyyatının rəqabət qabiliyyətinin artırılmasında,

elmi-texniki tərəqqinin stimu-

laşdırılmasında, infrastrukturun yaradılmasında, informasiyanın toplanması və işlənməsində, milli sahibkarlar üçün əlverişli işgüzar və vergi mühitinin formalaşdırılmasında, xarici kapital və işçi qüvvəsi axımının tənzimlənməsində artmışdır. Bu prosesdə dövlətin rolu daha da artır və o, qlobal sahibkar kimi çıxış etməyə başlayır.

Belə bir şəraitdə ölkənin beynəlxalq əmək bölgüsündə iştirakının iqtisadi səmərəliliyi

verən köklü dəyişikliklər milli dövlətlər qarşısında yeni tələblər qoyur. Zamanın çağırışına onun çevik və adekvat reaksiya göstərməsi kapital, əmtəə, xidmət, texnologiya, informasiya və işçi qüvvəsinin liberallaşdığı bir şəraitdə ölkənin rəqabət qabiliyyətinin təmin olunmasını təkidlə tələb edir. Yeni şəraitdə iqtisadiyyatın tənzimlənməsi, təşəbbüskarlıq fəaliyyətinin həyata keçirilməsi, milli sahibkarlar üçün əlverişli şəraitin ya-

Beynəlxalq iqtisadi əlaqələrimiz yeni mərhələdə

xarici ölkələrə vəsait qoymaq bir çox investorlar tərəfindən o qədər də məqbul sayılmır. Ancaq sabit və gözəl gələcəyi olan ölkələrə xarici investisiyalar qoyulur.

Ölkəmizin ixrac potensialı da artır. 2017-ci ildə ixrac 19 faiz, qeyri-neft ixracı isə 24 faiz artmışdır. Bu, uzaqgörən dövlət siyasətinin nəticəsidir. Ölkəyə turist axınının artması da gözəl göstəricidir. Keçən il Azərbaycana 2016-cı ilə nisbətən 500 minə yaxın çox turist gəlmişdir. Bu da təbii

isə orada da işlər qrafikə uyğun gedir. Məlum olduğu kimi, bu layihədə Azərbaycan əsas paya malik deyil, orada 20 faiz payımız var. Hazırda layihənin icrası 60-62 faiz səviyyəsindədir. Energetika sahəsində bu iki önəmli layihə ölkəmizin bundan sonra da uğurlu inkişafını təmin edəcək və imkan verəcəkdir ki, qeyri-neft sektorunun inkişafına biz daha çox diqqət ayıraq.

Bakı-Tbilisi-Qars dəmir yolunun açılışının geosiyasi əhəmiyyəti yalnız ölkəmiz üçün deyil, eyni zamanda, bölgə və dünya üçün çox önəmlidir. Uzunluğu 850 kilometrə yaxın olan bu yolun 504 kilometrini Azərbaycan ərazisində tikilib və bərpa edilib. Bütün dünya bilir ki, Azərbaycan bu yolun çəkilişində ən böyük maliyyə yükünü öz üzərinə götürmüş və onun icrası Azərbaycanı beynəlxalq neftliqiyət mərkəzlərdən birinə çevirmişdir. Yolun açılışından cəmi iki ay keçsə də artıq bir sıra ölkələrdən Bakı-Tbilisi-Qarsa qoşulmaq haqqında müraciətlər gəlməkdədir.

2017-ci ilin on bir ayında Azərbaycan Respublikasının

hüquqi və fiziki şəxsləri dünyanın 187 ölkəsindəki tərəfdaşları ilə ticarət əməliyyatları həyata keçirmişlər. Gömrük orqanlarında qeydiyyatı aparılmış, lakin gömrük rəsmiləşdirilməsi tam baxa nəfər və təbii qazın statistik məhsulları arasında xarici ticarət dövriyyəsi 2016-cı ilin müvafiq dövrü ilə müqayisədə xeyli artmışdır.

Məlumdur ki, milli iqtisadiyyatın uğurlu inkişafı əhəmiyyətli dərəcədə xarici ticarətin tarazlığından asılıdır. Azərbaycanda isə ilin 11 ayında xarici ticarətin müsbət saldosu 6,2 milyard dollardır. Şübhəsizdir ki, ilin sonuna qədər bu rəqəm daha da artacaqdır.

Əlbəttə, bu, Azərbaycanın həm iqtisadi uğurlarını əks etdirir, həm də milli valyutamız olan manatın məzənnəsinə olduqca müsbət təsir göstərir. Çünki valyuta bazarının tənzimlənməsi istiqamətində bu, böyük imkanlar açır.

2018-ci ildə strateji əhəmiyyətli ixrac potensialına malik olan sənaye və kənd təsərrüfatının inkişafına xüsusi qayğı göstəriləcəkdir. Keçən il ölkədə kənd təsərrüfatı məhsulları istehsalı 4,1 faiz artıb. Bu o deməkdir ki, biz həm ərzaq təhlükəsizliyi məsələlərini həll edirik, həm də kənd təsərrüfatının ənənəvi texniki sahələrini inkişaf etdiririk. Qeyd etmək lazımdır ki, Davos Ümumdünya İqtisadi Forumu ərzaq təhlükəsizliyi ilə bağ-